

TRANSFORMAR LA TERRA O ESPECULAR-HI

Modest Guinjoan / Josep Maria Llaurador

D'acord amb la Unió de Pagesos, el camp català enregistra anualment una pèrdua neta d'unes 1.000 persones, resultat de disminuir 1.500 pagesos propietaris de les seves explotacions i del guany de 500 treballadors assalariats. La terra és dura, no dóna prestigi i, sobretot, no dóna prou diners, cosa que fa que els fills se'n desentenguin i busquin altres horitzons professionals. La conseqüència és l'abandonament de moltes explotacions i, posteriorment, la venda. Fins aquí una crònica sintètica i desvergonyida del que passa en el cantó de l'oferta de la terra. Pel que fa a la demanda, n'hi ha amb dues finalitats clarament diferenciades. La primera és la que correspon a projectes empresarials agraris, aquells que cerquen innovacions de producte i/o de procés, que converteixen una explotació agrícola en econòmicament viable. Aconseguir la viabilitat depèn de molts factors, entre els quals figuren la dimensió de les explotacions, la mecanització al màxim i que els preus del mercat acompanyin. Si fa o no fa com la major part dels negocis.

El segon tipus de demanda ve d'inversors ocasionals d'altres sectors, d'aquells per als quals la terra és un refugi patrimonial i que no hi busquen cap altra cosa que tenir els diners en lloc segur, a cobert de la inflació i dels baixos tipus d'interès. En un mercat lliure no es pot privar ningú de fer aquest tipus d'inversions, però ningú no pot privar-nos de fer constatar que obstaculitzen la necessària transformació estructural de l'agricultura: fan encarir els preus artificialment i no generen cap tipus innovació en el sector. Potser caldria que algú facilités decididament l'adaptació de la terra cap a formats competitius, amb empresaris al capdavant, i que forcés als que hi busquen refugi, com a mínim, a cultivar-la.